

Нѣкой се сѣти, че може да е жадна. Момичето донесе вода. Джеки потрепера отъ радостъ, скочи направо на земята и залока. Отвреме-навреме тя ни изглеждаше радостно и весело изскимтяваше. Като се напи, Джеки се хвърли пакъ на облегалото и започна да ни изглежда подредъ. Сега ние застанахме отпреде ѝ като предъ фотографъ. Незабелязано подадохъ верижката на другиго и тихо се отдалечихъ. Отидохъ въ кухнята да ѝ взема хлѣбъ, но едва що бѣхъ сколасалъ да отрѣжа една филия, страшенъ писъкъ ме накара да се върна веднага. Джеки се праметна презъ масата и грабна филията отъ ржцетъ ми. Сетне седна на края на масата и захапа едри, голѣми зальци.

Тѣй, както ядѣше лакомо и се възвиваше доволна на всички страни, Джеки забеляза нѣщо на лавицата. Тя спрѣ да яде и втренчи погледи. Погледнахме и ние натамъ. Въ една чиния имаше нѣколко ябълки. Азъ взехъ една и ѝ я поднесохъ. Добре, че прибързахъ. Инакъ, както се бѣше изправила на заднитъ си крака съ опъната напредъ глава, Джеки щѣше да се хвърли, да свали лавицата и да изпотроши всичко, сложено на нея.

Джеки хвърли филията, завъртѣ съ ржка ябълката предъ очитъ си, като че ли искаше да види, не е ли нѣкжде гнила, и започна да хапе, но тоя пжтъ по малко и внимателно. Бѣлѣше съ зжби кожата и плюеше. Когато свърши едната ябълка, поиска друга, че третя, догдето изяде всичкитъ. Подътъ се покри съ изплюти кожички. Джеки малко се грижеше за чистотата

Когато седнахме да се хранимъ, Джеки прибърза да се нареди и тя при насъ. Какво не правихме да я отмѣстимъ по-настрани — нищо не помогна. Което искаше Джеки, това трѣбваше да стане. Най-сетне отстѣпихме. Тя седна върху жгъла на масата и започна да присѣга съ дветѣ си ржце. Искаше всичко да опита. Което ѝ харесваше, дѣвчеше го внимателно, а което не, изплюваше го предъ себе си. Въ сжщото време се сърдѣше на насъ, загдето не е намѣрила нѣщо по своя вкусъ. Най-много се разсърди, когато грабна нѣколко клечки за зжби. Забелязала, че азъ посѣгамъ къмъ тѣхъ, тя избърза преди мене, тласна ми ржката и ги налапа. Не ни оставаше друго, освенъ да се дрѣпнемъ настрани, за да не удари въ яда си нѣкого отъ насъ.

— Не, Джеки, съ тебе не можемъ се разбра никога. Вижда се, че маймуни и хора мжно могатъ да заживѣятъ едно.

Снѣжко-Бѣлодрешко